కవిరాట్టు

[ఒక అభూతకల్పన]

శ్రీ కొడవటిగంటి కుటుంబరావు

కవి కడుపునొప్పితో బాధపడుతున్నాడు; మూలుగుతున్నాడు; మెలికలు తిరిగి పోతున్నాడు.

ఏమిటంటే, కవికి అజీర్తి చేసిందన్నారు.

ప్రఖ్యాతి జాస్తిగా తిని అజీర్తి తెచ్చుకున్నాడు కవి.

ప్రఖ్యాతిఅమితంగా తినరాదని కవికి వాళ్లమ్మ చెప్పలేదు! గబగబా మెక్కరాదనికూడా కవికి వాళ్లమ్మ చెప్పలేదు.

వాళ్లమ్మ చెప్పలేదు కనక కవి ప్రఖ్యాతి కోరికే చోటికల్లా వెళ్లి రెండుచేతులా అంది పుచ్చుకుని మరీ తిన్నాడు.

మర్యాదగా పిలిచి పీటవేసి కూర్చొబెట్టితే తప్ప ప్రఖ్యాతి తినటానికి వెళ్లరాదని కవికి వాళ్లమ్మ చెప్పలేదు. వాళ్లెంత పెడితే అంతే తినాలిగాని అడిగి పెట్టించుకోవటం మర్యాద కాదని వాళ్లమ్మ కవికి చెప్పలేదు.

అందుచేత కవి అత్యాచారంగా ప్రతి ఇంటోనూ జొరబడి బలవంతాన అడిగి ప్రఖ్యాతి పెట్టించుకున్నాడు.

కొందరు నిర్మొహమాటంగా, "మాఇంటో ప్రఖ్యాతిలేదు, పో!" అని కవిని కసిరికొట్టారు.

మరికొందరు, "ప్రఖ్యాతిని మేము అడ్డమైన వాళ్లకూ పెట్టం," అన్నారు.

"నువ్వు మాకేం పెట్టావని నీకు మేంప్రఖ్యాతి పెడతాం?" అన్నారు ఇంకా కొందరు.

"మీకేం కావాలంటే అది ఇస్తాను. నాకు మాత్రం ఇంతప్రఖ్యాతి పెట్టండి!" అన్నాడు కవి.

"మాకు లంచం పెడతావా, దుర్మార్గుడా?" అన్నారు వాళ్లు. అంతేకాక వాళ్లు లోకంగారి ఇంటికిపోయి తలుపుతట్టి, "విన్నావా, లోకం? కవి మమ్మల్ని ప్రఖ్యాతి పెట్టమని అడిగాడు. మేం పెట్టమంటే లంచం ఇవ్వొచ్చాడు!" అని చెప్పొచ్చారు.

"చాలా చెడ్డకవి!" అనిలోకం పెదిమవిరిచి మళ్లీ తలుపేసుకుంది.

* * *

"నువు ప్రఖ్యాతి జాస్తిగాతిని అజీర్తి తెచ్చుకున్నావు!" అన్నారు కవితో కవిమిత్రులు.

"నాకజీర్తా? నాకా అజీర్తి!" అన్నాడు కవి తోకతొక్కిన తాచల్లే లేస్తూ.

"నేను కడుపునిండా ప్రఖ్యాతి తిననేలేదు," అన్నాడు కవి.

"నే నింకా చాలా ప్రఖ్యాతి తిని హరాయించుకోగలను!" అన్నాడు కవి.

"నన్నసలు సగౌరవంగా పిలిచి తృప్తిగా ప్రఖ్యాతి పెట్టిన వెధవ ఎవడు?" అన్నాడు కవి.

(అట్లా అనరాదని కవికి వాళ్లమ్మ చెప్పలేదు.)

"మరి నువ్వెందుకు మూలుగుతున్నావు — నీకు అజీర్తి చెయ్యకపోతే?" అన్నారు కవిమిత్రులు.

"ఎందుకట్లా మెలికలుతిరిగి పోతున్నావు?" అన్నారు కవిమిత్రులు.

"నేను మూలగటంలేదు, సంగీతం పాడుతున్నాను. మెలికలు తిరగటంలేదు, నృత్యం చేస్తున్నాను. కళలలో కొత్తదనం మీరు తెలుసుకోలేరు. మీరు నన్నర్థంచేసుకోలేరు. మీరు నాస్నేహితులు కారు!" అన్నాడు కవి.

"మేము నీస్నేహితులమే; నువ్వే మాస్నేహితుడివికావు!" అని కవిమిత్రులు వెళ్లిపోయినారు.

* * *

ఒక సీసాలో విమర్శ పోసి కవిదగ్గిరికి తెచ్చాడు విమర్శక వైద్యుడు.

"చూడటానికంత అసహ్యంగాఉంది. అదేమిటి?" అన్నాడు కవి.

"ఇది విమర్శ. దీన్ని తాగితే నీ అజీర్తి నెమ్మదిస్తుంది," అన్నాడు వైద్యుడు.

"నా కజీర్తి లేదు." అన్నాడు కవి.

"నేను వైద్యుణ్ణి. నన్ను మోసపుచ్చలేవు!" అన్నాడు విమర్శకుడు.

"మందు తీసుకునే అజీర్తిఉంటుంది. మందు అవసరంలేని అజీర్తి ఉంటుంది. నాది మందు అవసరంలేని అజీర్తి. నీకీ సూక్ష్మాలు తెలియవు. నువ్వు కవివికావు!" అన్నాడు కవి.

"ఏ అజీర్తిఅయినా లేకుండా ఉండటం మంచిది. నువ్వు కవివయితే, అయినావు వైద్యం కూడా తెలిసినట్టు నటించకు! నామాటవిని ఈ మందు కాస్తపుచ్చుకో!" అన్నాడు వైద్యుడు.

కవి సీసాపుచ్చుకుని బిరడాతీసి వాసన చూశాడు. కవితల గిర్రునతిరిగిపోయింది. వాంతి అయినంతపని జరిగింది.

"ఛీ, ఛీ! నా కీమందు వద్దు!" అన్నాడు కవి.

"వద్దకపోతే మానుతుందా ఏమిటి? బలవంతాన అయినా ఇస్తాను. నన్నెట్లా ఆపగలవో చూస్తాను!" అన్నాడు వైద్యుడు.

మందునోట్లో పడగానే కవికి పెద్దవాంతి అయింది. గిలగిలా తన్నుకున్నాడు కవి. అరిచాడు కవి. చిందులు తొక్కాడు కవి. విమర్శకుణ్ణి అడ్డమైన తిట్లూ తిట్టాడు కవి.

కాని కవికడుపు తాత్కాలికంగా ఖాళీ అయింది.

అట్లా కడుపుఖాళీ కావటం ఆరోగ్యంగా తోచలేదు కవికి.

మళ్లీ దేశమంతా తిరిగి ప్రఖ్యాతి తినటం మొదలు పెట్టాడు కవి. మళ్లీ కవి పొట్ట పూటయింది. అట్లా ఉంటేనే బాగుందనుకున్నాడు కవి.

విమర్శ సీసాలు ఏదుకాణంలో కనిపించినా హడలెత్తటం మొదలు పెట్టింది కవికి.

"ఆసీసాలు నీకు కాదు. మరొకళ్లకి!" అన్నప్పుడు కూడా ఆరాటం తగ్గలేదు కవికి.

"పాపం, అవి వాళ్ల కివ్వకండి. కవుల అజీర్తికి మందివ్వటం ధర్మంకాదు. అది కవితాకళకు అత్యాచారం!" అన్నాడు కవి.

* * *

వైద్యులింకా తన వెంటపడుతూనే ఉండటం చూసి "నేను కూడా వైద్యుణ్ణే!" అన్నాడు కవి.

తనకు వైద్యం తెలుసునని నిరూపించటానికి ఉపన్యాసా లివ్వసాగాడు కవి.

కవికూడా వైద్యుడే నన్నారు! కవిత్వమూ విమర్శా, రెండూ తెలియనివాళ్లు.

కవిఖ్యాతి జాస్తి అయింది. కవి కవిరాట్టయినాడు.

కవిత్వమూ విమర్శా తెలియనివాళ్లు కవిని కవిరాట్టు చేశారు.

కవి తనమందు సీసాలు చూపి, "నామందు చూడండి, ఎంతనేత్ర పర్వంగా ఉందో! దీని వాసన చూడండి, ఇందులో సువాసనద్రవ్యాలు కలిపాను. దీని రుచికూడా చాలా లేహ్యంగా ఉంటుంది...ఇది బాధపెట్టకుండానే బాధ నివారణ చేస్తుంది!" అన్నాడు.

చిన్నచిన్న కవికుమారులూ, పిల్లకవులూ కవిరాట్టును చుట్టుముట్టి, "మాకు మీమందు కావాలి!" అని ప్రాధేయపడ్డారు.

అడగనివాడిది పాపంగా, కవిరాట్టు పిల్లకవులందరికీ మందిచ్చాడు.

మందుతాగినవారంతా తమ అజీర్తి పోయిందనుకున్నారు. కాని మరదుమూలంగా [illegible] మందికి అజీర్తి పుట్టుకొచ్చింది.

"మే మంతా పిల్లకవులం కా[illegible]. కవులమే!" అన్నారు వారు.

తాము కవులని చూపటానికి కవిరాట్టుగారి ప్రిస్క్రిప్షను కాగితాలు చూపారు.

ఆకాగితాలమీద ఉన్నమందు పిల్లకవులకని లేదు, కవులకిచ్చే దనే ఉంది.

రూపాయ నోటు

దానివల్ల కలిగే సమస్యలు

రూపాయినోటిస్తే రూపాయిబిళ్ల ఇవ్వరు, కాని, దాన్ని చిల్లరగా మార్చవచ్చును. రూపాయినాణాల కరువును ఎదుర్కొటానికే ఈ బుల్లినోట్లు ప్రచారంలోకి వచ్చినై.

రూపాయినోటుకు రూపాయినాణెం విలవలేదనే సంగతి నవంబరులో జరిగిన శాసనసభా సమావేశంలో బయటపడింది. యుద్ధం ప్రారంభమైన తొమ్మిదిమాసాలకు ప్రచారంలోకి వచ్చిన ఈరూపాయి కాగితాలు 1935 లోనే తయారయినై!

రూపాయినాణాలకరువు ఎట్లా తటస్థించిందో తెలియదు. జనం రూపాయిలు దాచుకుంటున్నారో, లేక అవి బాంకుల్లో బంధింపబడుతున్నవో; లేక ఏకరువూలేకుండా ఈ కాగితాలతోపాటు అవీ ప్రచారంలో ఉన్నవో! ఏమయినా, ఈకాగితాల రాకడవల్లమాత్రం విశేషం ఉందనుకోవటానికి కారణాలున్నై.

ఈ కాగితాలు ఇండియాప్రభుత్వం తరఫున వస్తున్నవి, కాని రిజర్వుబాంకుద్వారా కాదు. 1934 రిజర్వుబాంకుచట్టంప్రకారం కరెన్సీనోట్లన్నీ రిజర్వుబాంకుద్వారానే రావలిసి ఉన్నవి; ఈచట్టం అమలులోకి వచ్చినదిలగాయతు ఇండియాప్రభుత్వం కరెన్సీనోట్లు జారీ చెయ్యటానికి అధికారం లేదు.

ఆ అధికారం లేకుండానే, ఇండియా ప్రభుత్వం అయిదుకోట్ల రూపాయల రూపాయి నోట్లు విడుదలచేసింది. దీని పర్యవసానం ఎట్లా ఉండబోతుంది? విచారితాం.

ఈక్షణాన రూపాయి కాగితాలూ రూపాయనాణాలూ చలామణిలో ఉన్నవి. కాని, రెండూ సమానమైన విలువ గలవి కావు. ఆ మాట మన అర్థికమంత్రి నోటనే విన్నాం.

కనుక, ఈ రూపాయి కాగితం- ఎక్కువ విలువగల రూపాయి నాణానికి చలామణీ లేకుండా చేస్తుంది. (గ్రెషాం సూత్రం ప్రకారం అట్లా జరిగితీరాలికూడాను.) ఇప్పుడు చలామణీలో ఉన్న రూపాయినాణాలకు చలామణీ తగ్గిపోగానే మరికొన్ని రూపాయి కాగితాలు అవసరమవుతై. ఈ విలవతక్కువకాగితం చలామణీ కావటంవల్ల జాతీయ అంతర్జాతీయ వాణిజ్య వైఖరి ఎట్లా పరిణమించేదీ, ధరలు ఏవిధంగా హెచ్చిపొయ్యేదీ మనం ఊహించుకోవచ్చు.

ఇట్లా జరగటం ప్రభుత్వానికి లాభం కావచ్చుగాక. కాని, అదీ దేశానికి క్షేమంకాదు. కరెన్సీ కాగితాలు అతి వృష్టిగా చెలరేగిన సమయంలో మన ఎగుమతులు అపుదల కావటమే జరిగితే, అన్నిజాతులవారికీ కాటకం చు[illegible]తుంది. ఎగుమతులు అపుదల కాని పక్షంలో కూడా, రూపాయి కీనవరుసుకూ ఉన్న సంబంధంమూలంగా ప్రభుత్వానికైనా నష్టమే; పూర్వం నాణానికి నవరుసు కూ ఉండే మారకపుధరే ఈ చవుక కాగితానికీ నవరుసుకూ మిగులుతుంది కనక. ఎట్లాచూసినా ఈ కాగితం ఉభయులకూ— ప్రజలకూ, ప్రభుత్వానికీ — హానికరం. కాని మనఎగుమతి వర్తకం అపుదల కానేఅయింది కనక, ఈ ఏర్పాటు ప్రస్తుతంలో ప్రజలకే [illegible]కరం. ఈస్థితిలో రూపాయకు నవరుసుతో ఉం[illegible] మారకపు ధర పోవటమే కలిగితే, ఇంకా సమస్యలు బయలుదేరగలవు.

ఈ రూపాయ కాగితాలు వచ్చిచేసిం దేమిటంటే, ప్రభుత్వానికి ఋణం పుట్టించినై— 5 కోట్లఋణం. ఇది పన్నులద్వారాగాని, అప్పు తీసుకోవటం ద్వారాగాని సంపాదించిన ఋణం కాదు; చల్లగా బాంకులద్వారా ప్రభుత్వం పొందిన పరపతి. దీనిమీద ప్రభుత్వంకానీ వ[illegible] ఇచ్చుకోదు. యుద్ధానంతరం ఈ కాగితాలు తిరిగి పుచ్చుకునేటప్పుడు, వాటిస్థానే మంచి రూపాయలు (నాణాలు) ఇచ్చేస్తుంది!

[బి. ఎల్. ఎన్. శాస్త్రిగారి వ్యాసంనుండి.]

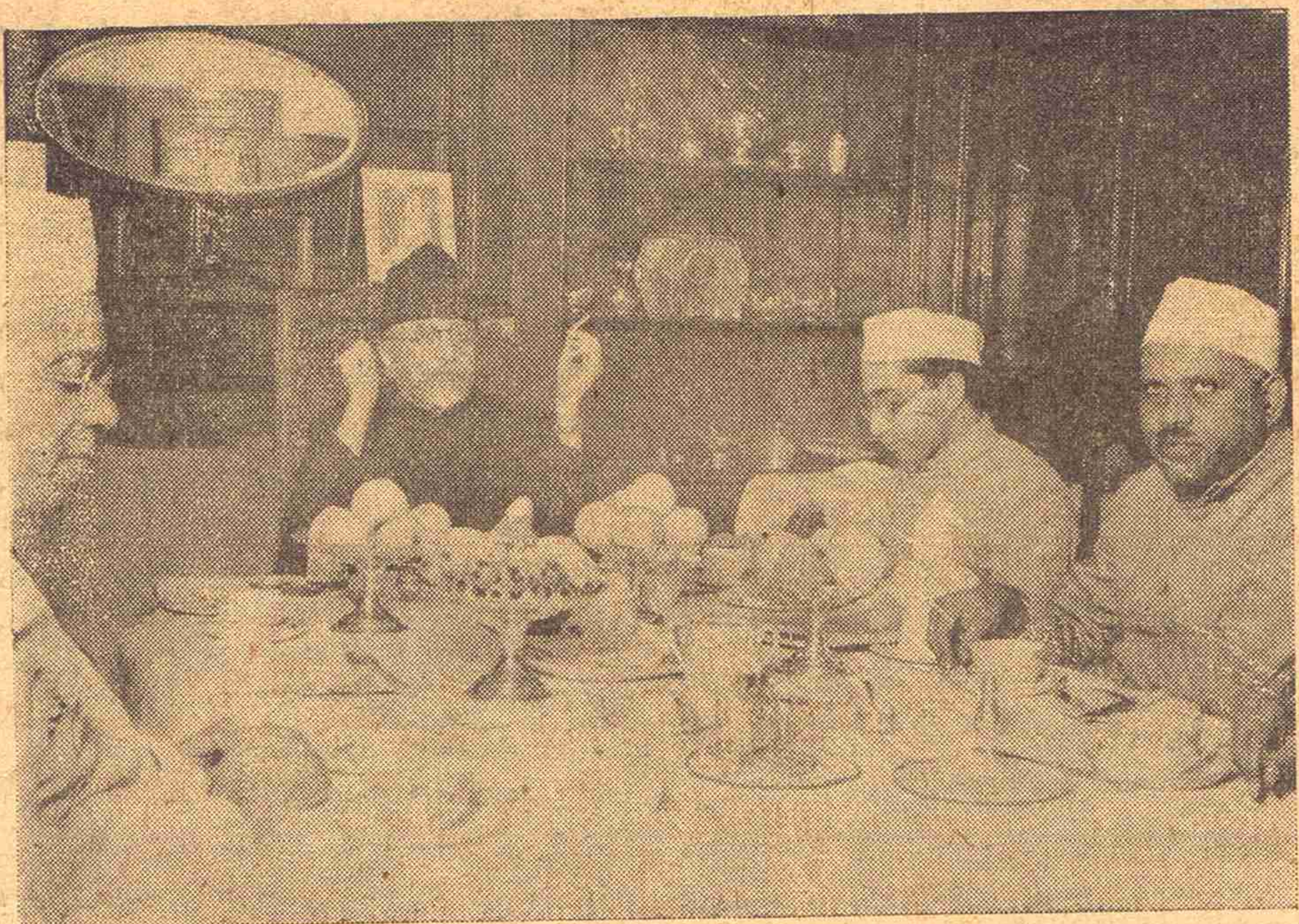

రాష్ట్రపతి అజద్ గారు లాహోరుకు వెళ్లినప్పుడు పంజాబు రాష్ట్రీయ కాంగ్రెసు అధ్యక్షులగు ఇఫ్టికరుద్దీన్ గారి ఆతిథ్యమిచ్చిరి. అజాద్ గారు ఇఫ్టికరుద్దీన్ గారూ, గోపీచంద్ గారూ ఉద్నారు.

ఋతుదోషములకు

మాచంద్రప్రభ మాత్రలువాడ[illegible]

(వెన్నల మాదిరి చల్లదనము చేకూర్చును)

ఈ మాత్రలు ఋతుదోషములను తొలగించును. రక్తమును పరిశుభ్రపరచి, కుసుమ వ్యాధులను నివారణచేయును. స్త్రీలకిది వరప్రసాదము. 16 మాత్రలు రూ 1. నెం. 1. మాత్రలు రూ 2.

ఆతంకనిగ్రహ ఫార్మసీ, 26, బ్రాడ్వే, మద్రాసు